

[Krarup.]

kom alligevel frem i jævne Afleveringer, selv om Landmændene fik større Frihed til at tærsk Kornet, som det passede bedst i den enkelte Bedrift.

I Kornloven vedrørende Høsten 1941 fremkom den betydelige Forbedring, at der blev indført en Ekstrabetaling paa 10 Kr. pr. Tønde Korn for en Ottendedel af Ligningskornet til de Landmænd, der fuldt opfyldte Afleveringspligten og altsaa ikke gjorde Brug af Forbeholdsretten, og dette medførte det, man tilsigtede: at mange undlod at benytte Forbeholdsretten.

I Loven for Høstaaret 1943—44 fik Landbrugsministeren Bemyndigelse til at fritage Skovarealer for Kornaflevering, naar Høstudsigterne syntes tilfredsstillende, og en lang og hidsig Debat fandt dermed sin Afslutning.

Den største Forbedring fandt dog efter min Mening Sted i Kornloven for Høstaaret 1941—42, idet man ved denne udskrev et større Kvantum Korn end før, saa at forskellige berettigede Krav om Korn derved kunde imødekommes. Det var ogsaa med denne Kornlov man forlod den første Kornlovs Bestemmelse om Maksimalpris paa Frihandelskorn. Denne højst uheldige Bestemmelse om Maksimalpris paa det Korn, en Landmand havde tilovers, og som han altsaa ønskede at sælge, naar han havde opfyldt sin Afleveringspligt, blev straks ved Lovens Behandling her i Landstinget stærkt kritiseret af den konservative Ordfører, Hr. Axel B. Lange, der allerede paa det Tidspunkt forudsaa, hvilke Vanskeligheder en saadan Bestemmelse vilde medføre. Som jeg før har nævnt, var der i den første Kornlov ikke taget Korn med i Ligningen til forskelligt industrielt Brug og til Heste uden for Landbruget; de hertil fornødne 100 000 t Korn maatte altsaa indkøbes hos Landmændene af deres Frihandelskorn til en Pris, som var blevet sat til højst 28 Kr. plus 2 Kr., altsaa i bedste Fald 30 Kr. pr. Tønde paa en Tid, hvor Landmændene kunde udnytte Kornet til en Pris af 45 Kr. pr. Tønde ved Opfodring. Saa kom der selvfølgelig for lidt Korn frem paa Markedet, men Korn skulde der bruges, og Landbrugsministeriet prøvede da paa forskellig Maade at lokke Kornet frem; f. Eks. blev der tilbudt et Restparti paa

6 500 t Oliekager til Ombytning med Byg og Havre, hvad der gav en sikker Overpris paa 10 Kr. pr. Tønde. Senere tilbød Ministeriet Landmændene en Ordning, efter hvilken Bryggerierne i Slutningen af April 1941 fik Indkøbstilladelse til 4 000 t Byg, altsaa et antageligt Kvantum, og dette maatte betales med 30 Kr. pr. Tønde — naar jeg siger Tønde mener jeg hele Tiden 100 kg —, saa at Kornet blev afskrevet paa de paagældende Landmænds Pligtaflevering for det kommende Høstaar, dette til Trods for, at Prisen paa Byg ogsaa for det Aar var ansat til 25 Kr. pr. Tønde. Foruden en sikker Fortjeneste paa 5 Kr. pr. Tønde fik den Landmand, der paa disse Vilkaar solgte sit Frihandelskorn, som højst maatte koste 30 Kr., en Mulighed for i næste Høstaar at sælge Frihandelskorn til frie Priser, hvilket den nye allerede vedtagne Kornlov tillod, Priser, som laa helt oppe paa 60 Kr. pr. Tønde.

Det var ikke saa sært, at min før nævnte konservative Kollega her i Landstinget, Hr. Axel B. Lange, ved Behandlingen af Kornloven for 1941—42 havde udtalt sig, som han gjorde. Med den højttærede Formands Tilladelse vil jeg gerne citere et kort Stykke af hans Tale, saadan som det kan læses i Rigsdagstidende 1940—41, Sp. 1048:

„De nye Bestemmelser om Frihandelskorn er jo mere tiltalende end Bestemmelserne i den gældende Kornlov. Jeg vil gerne henvise til, at jeg under Behandlingen af den gældende Kornlov i Fjor stillede mig yderst tvivlende over for, at det var muligt med et begrænset Kvantum Frihandelskorn at fastsætte Maksimalpriser og sikre sig, at disse blev overholdt. Udviklingen har ogsaa vist, at det har været ganske overordentlig vanskeligt, men da jeg i Fjor ved Behandlingen af det daværende Kornlovsforslag fremsatte disse Udtalelser, havde jeg ikke troet det muligt at gennemføre saa mange Afvigelser, som Administrationen har foretaget, og som egentlig har været i Strid med Kornlovens Ordlyd. Man har staaet over for stadig skiftende og indbyrdes modstridende Bestemmelser, saa det næsten har været umuligt, for ikke at sige, at det har været umuligt at vide, hvilke Regler der gjaldt paa de enkelte Tidspunkter. Hele dette Forhold har virket saa paradisk, at